

Siuntionjoen kalastusalue
c/o Gabi Lindholm
Tallbackantie 69 A
07900 Loviisa
Puh. 019-523 2202
gabi.lindholm@kolumbus.fi

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30,
00023 VALTIONEUVOSTO
kirjaamo.mmm@mmm.fi

Viite: MMM 022:00/2008
Asia: Lausunto kalastuslain kokonaisuudistuksesta

Siuntionjoen kalastusalue kertoo täten mielipiteensä kalastuslaista ja sen kokonaisuudistamisesta.

Kalastuslain kokonaisuudistus

- ↳ Kappalejako nykyisessä laissa on looginen ja sitä voidaan käyttää myös uudistetussa laissa

Ongelmia vanhassa laissa

- ↳ Laki ja asetus ovat liian epäselviä – tulkintamahdollisuuksia on monia ja kysymykset ratkaistaan usein vasta korkeammissa tuomioistuimissa.

Uuden lain tavoitteet

- ↳ Tärkein tavoite tulee erittäin hyvin esiin nykyisen kalastuslain 1 §:ssä. Tämän lisäksi voidaan lisätä, että on tärkeää ylläpitää niin monipuolinen kalakanta kuin mahdollista.
- ↳ Erittäin tärkeää turvata ammattikalastus. Tulee muistaa, että ammattikalastus on yksi alkuperäiselinkeinoista, joita tulee asettaa etusijalle. Kun luonnonarvot ovat ristiriidassa kalastuksen kanssa, tulee ammattikalastukselle voida myöntää poikkeuksia, jotka eivät koske muita kalastuksen muotoja/vesistön hyödyntämistä.
- ↳ Tärkeää, ettei vähennetä vedenomistajilta enemmän päätösoikeutta vesialueistaan. Siltä osin, kuin lainsäädäntö siirtää oikeuden jollekin muulle, pitää vedenomistajalle taata kohtuullinen korvaus valtion tunkeutumisesta.
- ↳ Siltä osin, kun vedenomistaja ei päättää kalastuksesta, tulee päätökset tehdä niin paikallisella tasolla, kuin mahdollista. Suomi on pitkänomainen etelä-pohjoissuunnassa, mikä merkitsee hyvin erilaisia olosuhteita.
- ↳ Oikeus kalastukseen: 1. Ammattikalastus. 2: Vedenomistaja. 3. Paikallisväestön kotitarvekalastus, 4. osa-aikaisen asukkaan mahdollisuus kotitarvekalastukseen ja virkistyskalastukseen. 5. Ulkopuolisten henkilöiden mahdollisuus virkistyskalastukseen ja kalastusoppaiden mahdollisuus harjoittaa elinkeinotoimintaa alueella.

Yksittäisiä kysymyksiä, joihin tulee kiinnittää huomiota:

Yleiset säännökset

- ↳ Tässä asetetaan suuri vastuu vedenomistajalle koskien huoltoa ja hoitoa. Kun lainsäädäntö on ottanut vedenomistajalta osan päätösoikeudesta, on kohtuullista, että osa huolto- ja hoitovastuusta siirretään myös valtiolle.

Kalastusoikeus

- ☞ Milloin ulappaa voidaan pitää avoimena (8 §)?
- ☞ (8 §) "Lääninkortti" – Tulee ottaa huomioon, että läänit ehkä lakkautetaan. Lupa maakuntaa kohti voisi olla sopiva. Lupamaksua pitää säätää reilusti ylöspäin – antaakseen vedenomistajille todenmukaisen mahdollisuuden myydä viehekalastuslupia omille vesilleen hintaan, joka ei ole ainoastaan vertauskuvallinen. Eri maakuntien vedenomistajille tulee jakaa ne lupamaksut, jotka on maksettu kunkin eri maakunnan tilille. "Kuinka Suomi kalastaa" tutkimusta ei tule käyttää tähän tarkoitukseen.
- ☞ Kuka kylässä on vastuussa luvan antamisesta kalastukseen kotitarpeisiin, kylässä voi olla kymmeniä vesikiinteistöjä – ja mitkä ovat seuraukset, jos "se, joka ei ole ainoastaan tilapäisesti asuva" ei saa lupaa? Nykyään tämä on päätös (9 §) ilman vaikutusta.
- ☞ (11 §) Kalastusalueella pitää olla oikeus päättää poikkeuksista – ei TE-keskuksella. Kalastusalueella tulee olla velvollisuus jättää ottamatta lukuun 25 %:a kalastusalueen pinta-alasta "läänin/maakunnan" viehekalastuksesta.

Pyödykset ja pyynnin harjoittaminen

- ☞ (33 §) Pyydysten merkintä – Pykälää pitää täsmentää niin, että tulkinnoille ei jää tilaa samassa määrin kuin tänä päivänä. Millä paikoilla saavutukset tulee merkitä? Mitä on muu luvallinen käyttö? Koskeeko se kaikkia saavutuksia vai ainoastaan tietynlaisia saavutuksia?
- ☞ (32, 37 §) Kalastusalueen oikeuksia tulee täsmentää.
- ☞ Varovaisuusperiaate: Kalastuksessa, joka perustuu "lääninkorttiin" voisi kalojen määrää, jotka saa saalistaa, rajoittaa henkilöä ja päivää kohti. Nimenomaan kiinniottaminen – kalan saalistus ja sitten periaate päästää se vapaaksi, ei ole vaihtoehto.
- ☞ (39 §) Tärkeä pykälä, mutta niin epämääräisesti kirjoitettu, että se tuo mukanaan liian monia tulkintamahdollisuuksia. Päättäminen tietyn minimimetrimin etäisyydestä asutusta rannasta voisi olla yksi ratkaisu.

Rauhoituspiiri

- ☞ Rauhoituspiirien perustamisen pitää olla yksi toimenpide muiden joukossa, kalakannan turvaamiseksi. Ei viimeinen toimenpide, kun kaikki muut menetelmät ovat epäonnistuneet. Rauhoituspiirin suuruutta voitaisiin mahdollisesti rajoittaa lain Varovaisuusperiaatteen mukaan!

Kalastusalueet

- ☞ Rahoitus – kalastusalueiden pitää saada oma momentti valtionbudjetissa. Määrärahan pitää olla paljon suurempi, kuin tänä päivänä. Toimintatuen jako kyselyn mukaan satunnaisesti valituille henkilöille on huonosti valittu tapa. Kalastusalueen kustannukset eivät ole suhteessa arvioituun kalastuspaineeseen tietyn vuoden aikana. Kalastusalueiden pitää saada kielillisää kaksikielisillä alueilla. Ainakin kokousasiakirjat ja myös kaikki kuulutukset, ilmoitukset ja tiedot pitää olla kahdella kielellä täysin samalla sisällöllä. Jotta tämä turvataisiin, pitäisi kalastusalueiden käyttää ammattikäännettä. Tänä päivänä tähän ei ole varoja, mutta myös maallikkojen käännökset maksavat. Vedenomistajien määrä vaikuttaa kustannuksiin. Kalastusalue, jossa kalastuspaine tutkimuksen mukaan on pieni – voi olla suuremman kunnan toimintatuen tarpeessa, kuin kalastusalue, jolla on suurempi kalastuspaine – jotta voitaisiin ryhtyä toimenpiteisiin, jotka parantavat kalakantoja ja kiinnostusta kalastukseen.
- ☞ (70 §) Isännöitsijäys. Jos tehtävää hoidetaan oikein, vaatii se osaamista monilta eri alueilta. Lain pitäisi asettaa minimivaatimus isännöitsijän osaamistasosta. Koulutusta eri osa-alueilla pitäisi järjestää. Osa-alueet ovat m.m. kalavesienhoito, hallinto ja hoito, lainsäädäntö, joka koskettaa kalastusalueita (hyvin laaja kenttä), asiakaspalvelu, atk, kokoustekniikka, talous, y.m.s.
- ☞ (73 §) Rekisterikylien edustajat. Menetelmä, että vedenomistaja, jolla on alle 50 ha vettä kalastusalueella rekisterikylää kohti voi valita yhteisen edustajan kalastusalueen kokouksiin, on erittäin hyvä. Kyläedustajien kautta on mahdollista saada kiinnostuneita henkilöitä toimintaan mukaan. Mutta lain mukaan pitää määritellä esim. kuinka valinta tulee hoitaa, toimikausi ja kuka sen järjestää. Vapaa-ajankalastajien edustajat kalastusalueella – Tällä hetkellä tilanne on sekasortoinen, koska vapaa-ajan sektorin järjestö on muuttunut, mutta eivät laki eikä asetus.
- ☞ (76 §) Teksti pykälässä on hyvä, mutta voitaisiin lisätä mahdollisuus valita hallituksen varajäseniä.

Kalatalouden edistäminen

- ↵ (88 §) Kalastuksenhoitomaksun ja viehekalastusmaksun tulee koskea henkilöitä, jotka ovat 16 vuotta tai vanhempia.
Tarkennus onkimiseen: Kalastus **yhdellä** koukulla.
- ↵ (89 §) Tulee olla ainoastaan yksi voimassaoleva todistus suoritetuista vuosimaksuista. Todistus suoritetusta 7-päivän luvasta voisi olla pankkikuitti, jossa kalastajan nimi, osoite ja syntymäaika ovat pakollisia.
- ↵ Rahamäärän, joka lankeaa kalastusalueelle, pitää säilyttää nykyisellä (30 €). Monelle pienelle osakaskunnalle "omistajakorvaus" on hyvin tärkeä tulonlähde.
- ↵ Lakia voisi muuttaa tämän päivän käytännön mukaan: - Kalastusalueet hoitavat varojen jaon vesialueen omistajille.

Kalastuksenvalvonta (Valvonta, talteen ottaminen ja virka-apu)

Kalastuksenvalvonnan kehittämiseksi on seuraavat kohdat tärkeä huomioida uudessa lainsäädännössä:

- ↵ Koulutus ja ammattitutkinto pakollisia valanvannoneille kalastuksenvalvojille.
- ↵ Valanvannoneiden valvojien kortti (tunnistusmerkki) pitää kehittää ID-kortiksi tämän päivän ajokortin tyyliin. Kortti on voimassa enintään 5 vuotta kerrallaan.
- ↵ Tärkeää, että valanvannoneiden kalastuksenvalvojien vene varustetaan virallisella tunnustusmerkillä/tekstillä
- ↵ Valanvannoneiden kalastuksenvalvojien oikeus käyttää "stopkylttiä" kalastajien pysäyttämiseen
- ↵ Perustetaan rekisteri kaikista Suomen valanvannoneista kalastuksenvalvojista
- ↵ Jotta kalastuksenvalvonta olisi ammattimaista suuremmassa määrin kuin tänä päivänä, on tärkeää maksaa kohtuullinen korvaus työstä. Kysymys on mistä nämä varat löydettäisiin.

Vahterpää 16.5.2008

Siuntionjoen kalastusalue